

12-04 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen het College, bestaande uit L.C. Mulder, G.J. van Egmond, C.P. Dijkstra, N. Rombout-van Wamelen, S. Hartmann-Passau, M. Kroon en J.C.A.M. Meijs heeft in de onderhavige zaak beraadslaagd en geoordeeld in de volgende samenstelling: L.C. Mulder, G.J. van Egmond, C.P. Dijkstra, S. Hartmann-Passau en J.C.A.M. Meijs.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door mevrouw A. en de heer B., hierna te noemen klagers, ingediende klacht tegen mevrouw C., lid NVO, hierna te noemen verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 7 mei 2012 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 1 mei 2012 met twee bijlagen van klagers. Het College verklaart de klacht ontvankelijk en verzoekt verweerster om verweer te leveren. Op 19 juni 2012 bericht verweerster het College dat klagers een gelijkkluidend klachtschrift enige tijd eerder bij het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP) hebben ingediend. Onder verwijzing naar art. 4.2.1 lid 4 Reglement verzoekt verweerster het College om de behandeling aan te houden totdat door het College van Toezicht van het NIP zal zijn beslist. Het College besluit om partijen voor te stellen dat de behandeling zal worden aangehouden totdat het College van Toezicht van het NIP uitspraak zal hebben gedaan. Op 12 juli 2012 ontvangen klagers het verzoek. Klagers bestrijden met een email d.d. 19 juli 2012 de juistheid van verweersters mededeling dat zij hun klacht eerder bij het College van Toezicht van het NIP indienden. Zij stellen dat de tuchtrechtprocedure van het College van Toezicht van het NIP niet identiek is aan die van het College van Toezicht van de NVO en zij stellen, onder meer, geen reden te zien waarom de beide procedures niet gelijktijdig doorlopen zouden kunnen worden. Het College verzoekt klagers op 23 juli 2012 om aan het College te berichten op welke datum zij de klacht bij het College van Toezicht van het NIP hebben ingediend. Op 25 juli 2012 bericht het College klagers dat het, bij uitblijven van bericht van klagers over de datum van indiening bij het NIP, zal besluiten tot aanhouding. Omdat het bericht met de gevraagde informatie niet wordt ontvangen besluit het College op 19 september 2012 dat de behandeling zal worden aangehouden totdat het College van Toezicht van het NIP uitspraak zal hebben gedaan. Partijen ontvangen van het besluit bericht en zij worden verzocht te zijner tijd aan het College een afschrift van de uitspraak van het College van Toezicht van het NIP toe te sturen opdat het College een gemotiveerd besluit over de voortgang van de behandeling zal kunnen nemen.

Op 15 oktober 2012 bericht verweerster dat de zaak op 20 maart 2013 door het College

van Toezicht van het NIP mondeling zal worden behandeld.

Op 5 februari 2013 verzoekt het College partijen om te berichten over de voortgang van de procedure bij het NIP. Op 17 mei 2013 ontvangt het College bericht van klagers dat het College van Toezicht van het NIP uitspraak heeft gedaan en dat zij de eerder ingebrachte klacht wensen te handhaven met uitzondering van de klacht over de schoolrapportage. Zij voegen een afschrift van de uitspraak van het College van Toezicht van het NIP d.d. 20 maart 2013 bij.

Op 29 mei 2013 besluit het College om de behandeling van de klacht, gezien het verzoek van klagers, voort te zetten. Verweerster wordt verzocht om verweer te leveren.

Op 15 juli 2013 bericht verweerster het College dat zij beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van het NIP heeft aangetekend en zij verzoekt het College om de behandeling aan te houden totdat op het beroep zal zijn beslist. Op 22 juli 2013 ontvangt verweerster bericht dat het College besluit om de behandeling opnieuw aan te houden. Op 23 juli 2013 ontvangen klagers eenzelfde bericht.

Op 24 maart 2014 stuurt klagster het College een afschrift van de uitspraak van het College van Beroep van het NIP.

Op 16 april 2014 besluit het College dat het op 4 juni 2014 uitspraak over de voortgang zal doen. Op 4 juni 2014 besluit het College dat de behandeling van de zaak zal worden voortgezet en dat aan verweerster verweer zal worden gevraagd.

Op 8 juli 2014 ontvangt het College per email van verweerster een verweerschrift. Op 17 september 2014 besluit het College dat het met klacht en verweer en de overige stukken in het dossier voldoende is geïnformeerd en doet uitspraak.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Klagers hebben een dochter en een zoon. De Raad voor de Kinderbescherming, hierna te noemen: de Raad, is eind 2011 bij de kinderen betrokken. De school van de kinderen brengt in die periode een rapportage aan de Raad uit. Met het oog op een hernieuwd onderzoek door de Raad willen klagers van verweerster vernemen of de kinderen zich normaal ontwikkelen. In januari 2012 neemt klager telefonisch contact met verweerster op. Klager wijst op het spoedeisende belang dat verweerster met de school contact opneemt. Verweerster geeft aan dat allereerst een intakegesprek noodzakelijk is. Het gesprek vindt plaats op 13 januari 2012. Klagster verschijnt alleen. Verweerster stelt voor dat in een tweede gesprek een anamnese over klagers dochter bij klagers zal worden afgenomen. Een vervolgspraak vindt plaats op 18 januari 2012. Klagers brengen hun dochter mee naar dit gesprek. Het gesprek wordt afgebroken. Verweerster stuurt dezelfde dag een email naar klagers en stelt daarin vast dat er een mogelijk communicatieprobleem en een misverstand is geweest waaraan zij zichzelf medeverantwoordelijk acht. Zij geeft klagers in overweging om het onderzoek van hun dochter te laten doen bij een andere aan de praktijk verbonden psycholoog.

Op 6 februari 2012 deelt verweerster desgevraagd met een onderzoeker van de Raad gegevens over het gezin.

Klagers zijn niet tevreden over het handelen van verweerster en dienen op 7 mei 2012 een klacht in bij het College van Toezicht.

In het navolgende onderzoekt en beoordeelt het College de gronden van het klachtschrift met uitzondering van het deel over de schoolrapportage nu klagers op 17 mei 2013 hebben gemeld dat zij hun klacht op dit punt niet wensen te handhaven.

3 De klachten

Klagers verwijten verweerster samengevat het volgende.

I Schending van art. 7 Beroepscode (Bc)

Verweerster heeft niet respectvol heeft gehandeld jegens klagers door hen niet, noch vooraf, noch achteraf, te informeren over het gesprek dat zij op 6 februari 2013 met de Raad voerde. Bovendien handelde zij respectloos door de uitleg die klager aan verweerster in het telefoongesprek van januari 2012 gaf aan te merken als een monoloog.

II Schending van art. 8 Bc

Verweerster heeft zich niet aan haar geheimhoudingsplicht gehouden. Zij heeft klagers niet om toestemming gevraagd voor het delen van informatie met de Raad. Zij heeft klagers er niet over geïnformeerd dat zij door de Raad werd benaderd en zij heeft nagelaten te melden dat zij een verslag heeft gemaakt voor de Raad. Er bestond voor verweerster geen wettelijke verplichting om gegevens te delen met de Raad, het betrof immers een op te starten onderzoek op verzoek van klagers. Verweerster heeft nimmer aangegeven dat zij niet kon voldoen aan haar geheimhoudingsplicht, dat zij twijfelde hierover of dat er zwaarwegende redenen waren om hiervan af te wijken. Verweerster was op de hoogte van de gevoeligheid en dat er veel op het spel stond, dat er behoedzaam met informatie omgegaan moest worden en dat er door derden in het verleden al feitelijke onjuistheden waren gerapporteerd aan de Raad. Zij heeft uit rancune niet relevante en vertrouwelijke informatie aan de Raad verstrekt, klaarblijkelijk om klagers schade te berokkenen en hen in een kwaad daglicht te stellen.

III Schending van art. 20 Bc

Verweerster heeft geen professionele houding betoond door het doel, t.w. onderzoek van klagers kinderen, geheel uit het oog te verliezen en door haar rancuneuze gevoelens tegen de Raad uit te spreken.

IV Schending van art. 36 lid 1 Bc

Verweerster heeft klagers onprofessioneel behandeld. Zij heeft niet relevante informatie gemeld en geen enkel kader noch het doel aangegeven in haar verslag aan de Raad.

4 Het verweer

Verweerster voert met betrekking tot de bovenbeschreven klachtonderdelen het volgende aan.

In oktober 2011 zochten klagers contact met verweerster omdat de rechter hen verplicht had om zowel voor hun relatieproblemen als voor hun ouderschap hulp te zoeken. Door de rechter was bovendien een Raadsonderzoek opgedragen ter bepaling van de noodzaak van een ondertoezichtstelling (ots). Klagers verzochten om een telefonische intake en zij verzochten verweerster om contact op te nemen met de school van hun dochter. Verweerster heeft aangegeven dat zij nooit een telefonische intake doet en dat zij eerst met klagers wilde spreken. Klaagster heeft het voorstel om op 1 november 2011 telefonisch contact met verweerster te hebben over achtergrondgegevens en voorwaarden per email bevestigd. Op 1 november 2011 heeft klaagster echter niet gebeld. Op 10 januari 2012 hebben klagers verschillende keren naar de praktijk gebeld, verweerster heeft in antwoord een bericht achter op de voicemail van klagers achtergelaten. Per mail verzochten klagers verweerster om met de school van hun dochter contact op te nemen in verband met het Raadsonderzoek. Verweerster heeft klagers opnieuw uitgelegd dat contact met school pas zou kunnen plaatsvinden na een gesprek met beide ouders. Klager heeft verweerster vervolgens nog een aantal keren telefonisch benaderd en op een zeer dwingende wijze verzocht om op korte termijn contact met school op te nemen. Verweerster heeft nogmaals uitgelegd wat de procedure is en dat dit uitgesloten is. Verweerster heeft er uiteindelijk in toegestemd om op 13 januari 2012 met beide ouders een eerste oriënterend gesprek te hebben over de rechtszaak, het onderzoek van de Raad, hun visie op de situatie en verweersters mogelijkheden. De kinderen zouden niet bij het gesprek aanwezig zijn. Klaagster is alleen gekomen voor het gesprek. Verweerster heeft aan de orde gesteld dat voorafgaand aan een werkrelatie eerst een gesprek met beide ouders, zonder aanwezigheid van de kinderen, diende plaats te vinden; dat verweerster nooit voordat een intake zou hebben plaatsgehad met school contact op zou nemen; dat een verwijsbriefje van de huisarts en gegevens van de zorgverzekering noodzakelijk waren en er is de afspraak gemaakt dat klagers zonder hun dochter op 18 januari 2012 zouden verschijnen voor een intake.

Klaagster heeft de school bericht, in tegenstelling tot wat is afgesproken, dat verweerster contact zal opnemen. Verweerster heeft niet meer gereageerd op deze mail en heeft zich voorgenomen bij het eerste contact nogmaals uit te leggen hoe het protocol voor contact met school luidt.

Op 18 januari 2012 zijn klagers verschenen met hun dochter. Op verweersters opmerking dat dit niet de afspraak was reageerde klager beledigend en verbaal uitermate agressief naar verweerster en naar klaagster. Na een tweede verbaal agressieve reactie van klager in dit gesprek heeft verweerster aangegeven dat het niet zinvol was om zo verder te gaan en dat het beter was als er even afstand zou worden genomen en is het gesprek geëindigd. Verweerster heeft klagers dezelfde dag een mail gestuurd waarin zij heeft aangegeven dat zij het voorval betreurde. Om klaagster te behoeden voor mogelijke represailles door klager heeft zij geschreven dat er mogelijke een communicatiefout was geweest. Zij heeft klagers voorgesteld dat het onderzoek verricht zou kunnen worden door collega E. en daartoe een mail geschreven aan deze collega. Het onderzoek heeft plaatsgevonden. Er heeft nog eenmaal contact plaatsgevonden, op 31 januari 2012. Klagers verzoeken verweerster om verweersters kosten niet in rekening te brengen bij de zorgverzekeraar.

Op 6 februari 2012 heeft de Raad verweerster benaderd om haar bevindingen over klagers en over hun dochter geven. De Raad heeft verweerster er op gewezen dat zij verplicht was om informatie te verstrekken, gezien het onderzoek dat naar het gezin werd ingesteld. Verweerster heeft de informatie gegeven omdat volgens art. 22 Bc geen toestemming nodig is van de cliënt als de andere beroepsbeoefenaren de cliënt onderzoeken of behandelen met hetzelfde als dat waarop de professionele relatie van de pedagoog betrekking heeft of met iets dat daaraan sterk is gerelateerd. De Raad deed in het kader van een ots ook onderzoek naar dit gezin en de ouders waren hiervan op de hoogte.

De informatie die verweerster aan de Raad heeft gegeven valt niet onder de geheimhoudingsplicht of onder de toestemming door de cliënt. Klagers waren nog geen cliënten van verweerster, er is zelfs geen sprake geweest van een professionele werkrelatie, er was slechts een oriënterend gesprek geweest en de relatie was al afgebroken alvorens echt gestart te zijn. Omdat verweerster meent dat zij een meldingsplicht heeft bij agressie en kindermishandeling of een vermoeden daarvan, heeft zij vermeld dat zij het gezin niet in behandeling heeft genomen omdat klager zich agressief had opgesteld.

Terugkijkend overweegt verweerster dat zij van de casus veel heeft geleerd. In art. 8 van de Beroepscode NVO staat dat de pedagoog de cliënt goed op de hoogte dient te stellen van de plicht tot informatieverstrekking aan bijvoorbeeld de Raad voor de Kinderbescherming. Verweerster zou de Raad geen inhoudelijke informatie meer verstrekken over het niet aangaan van de werkrelatie. Verweerster zou ook beter luisteren naar haar innerlijke stem die haar, gezien het voortdurend niet nakomen van afspraken, waarschuwde de casus niet aan te nemen.

5. De beoordeling van de klachten

Het College neemt de klachtonderdelen I, II en IV tezamen als volgt.

Klagers stellen dat verweerster haar geheimhoudingsplicht heeft geschonden door informatie met de Raad te delen nu zij geen toestemming van klagers daartoe had en nu er geen wettelijke verplichting voor verweerster bestond om gegevens te delen met de Raad. Verweerster heeft voorts nimmer aangegeven dat zij meende dat er zwaarwegende redenen waren om van geheimhouding af te wijken.

Klagers verwijten verweerster dat zij heeft nagelaten om hen te informeren over haar voornemen om gegevens te delen met de Raad en dat zij hen achteraf niet van de inhoud van het gesprek op de hoogte heeft gesteld.

Het College overweegt als volgt.

Het College stelt vast dat verweerster met de Raad, op diens initiatief, op 6 februari 2012 een gesprek heeft gevoerd waarin zij gegevens over het gezin met de Raad deelt. Het College stelt vast dat verweerster klagers achteraf niet op de hoogte heeft gesteld van de inhoud van het gesprek. Evenmin heeft verweerster klagers op de hoogte gesteld van haar beweegredenen om zonder voorafgaand overleg met hen de gegevens met de Raad te delen.

Het College stelt vast dat verweerster aldus handelend art. 7 lid 1 en art. 8 lid 6 en 7 Bc heeft geschonden.

De klachten van klagers zijn, samengevat en als boven benoemd, derhalve gegrond.

Met betrekking tot klachtonderdeel III, waarin klagers verweerster verwijten dat zij geen professionele houding heeft betoond door het doel, te weten onderzoek van de kinderen van klagers, uit het oog te verliezen stelt het College vast dat verweerster gemotiveerd verweer voert. Verweerster beschrijft gemotiveerd hoe zij er naar heeft gestreefd om aan klagers duidelijk te maken dat, alvorens zij met school contact zou opnemen, er met klagers een intakegesprek en een anamnese van de dochter van klagers diende plaats te vinden. Het College overweegt dat verweerster aldus heeft gehandeld zoals het een zorgvuldig handelend pedagoog betaamt.

Met betrekking tot het verwijt dat verweerster haar rancuneuze gevoelens tegen de Raad uitsprak stelt het College dat dit een beleving van klagers betreft en dat klagers daarbij geen feiten of omstandigheden aanvoeren op grond waarvan het College het verwijt kan toetsen. Het College stelt vast dat het klachtonderdeel geen doel treft. Het klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het verwijt in klachtonderdeel I inhoudende dat verweerster respectloos handelde door de uitleg van klager in het telefoongesprek van januari 2012 een monoloog te noemen stelt het College vast klagers dit verwijt niet onderbouwen en dat het verwijt derhalve voor het College niet te toetsen is. Het College overweegt dat het verwijt geen doel treft. Klachtonderdeel I is in dit opzicht derhalve ongegrond.

6 Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel I, II en IV zijn, samengevat als bovenbeschreven, gegrond.

Klachtonderdeel I is voor het overige ongegrond.

Klachtonderdeel III is ongegrond.

Het College acht een maatregel passend.

Het College waarschuwt verweerster.

Aldus gedaan de 17^e september 2014 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris